

Tillægsbetænkning

over

I. forslag til lov om boligfællesskaber og II. forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder og af lov om leje. (Udvidet adgang til opdeling af beboelsesejendomme) [af Gudme m. fl.]

(Afgivet af boligudvalget den 13. februar 1976).

Udvalget har efter 2. behandling af lovforslagene behandlet dem i 2 møder og har herunder haft samråd med boligministeren. Udvalget har endvidere modtaget skriftlige henvendelser fra advokaterne Arup og Hvidt, København, samt Lejernes Landsorganisation, Rødovre afd.

Et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det radikale venstres, det konservative folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslagene til *vedtagelse* med de af boligministeren og med det af flertallet stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) bemærker ad I. forslag til lov om boligfællesskaber, at man er modstander af, at man ved hjælp af lovgivning udhuler den private ejendomsret, specielt når det som i dette tilfælde er aldeles overflødigt.

En gennemførelse af lovforslag nr. 52 om ejerlejligheder i den oprindelige formulering ville automatisk have løst problematikken omkring anpartslejlighederne, derfor har mindretallet også indstillet dette lovforslag til vedtagelse uændret.

Mindretallet erkender, at anpartsformen er dårligere for den enkelte end ejerlejlighedsformen. Med et tilstrækkeligt udbud af ejerlejligheder vil problemet om anpartslejlighederne være så lille, at der ikke er brug for speciel lovgivning på dette punkt.

Lige så vel som det er sikrere og bedre at købe en ny bil end en brugt bil, er det naturligvis bedre og mere fornuftigt at købe en ejer-

lejlighed fremfor en anpartslejlighed, selv om alle anerkender denne problematik, kunne man vel dårligt forestille sig, at man på den baggrund ville forbyde salg af brugte biler.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan dog stemme for det af boligministeren under nr. 4 stillede ændringsforslag.

Ad II. forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder og af lov om leje. (Udvidet adgang til opdeling af beboelsesejendomme).

Forslaget i dets oprindelige formulering var udtryk for en fornuftig liberalisering i adgangen til at udstykke ejendomme i ejerlejligheder.

Ejerlejlighedsloven er en forholdsvis forståelig og overskuelig lov, i modsætning til næsten alle andre love. De oprindelige ændringer var således også enkle og lette at forstå.

Imidlertid er der sket det meget beklagelige, at det oprindelige forslag ved hjælp af »mini-boligforliget« er blevet udhulet, besværliggjort, og liberaliseringen er efterhånden af begrænset omfang.

Mindretallet forudså allerede ved forslagets 1. behandling, at det flertal, der var uden om socialdemokratiet, ikke ville blive anvendt.

Det har desværre medført, at de gode og klart formulerede ideer, der lå bag forslaget, er blevet afløst af en række indviklede og uforståelige ændringsforslag.

Det færdige resultat er en så stærk forandring af det oprindelige forslag, at identitetsgrænsen klart er overskredet, såfremt flertalspartierne tolkede grundlovens § 41, stk. 2, på samme måde, som man gør, når det falder i